

som det, jeg har foreslaaet, er accepteret fra alle Sider, medens det, den højtærede Minister har foreslaaet, ikke er accepteret fra nogen Side.

Indenrigsministeren (Kragh): Af de Bemærkninger, som det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steinke) nu fremsatte om det Hul, som han paastod vilde opstaa i Fattiglovens § 63, 2det Stykke, forstaar jeg, at det ærede Medlem ikke saa tydeligt har Blikket rettet mod dette, som han havde, da han fremsatte sine første Udtalelser. Naar det ærede Medlem siger, at hidtil faldt Grænserne for Adgang til Invalidere og Sygeforsikring sammen, men nu forandres dette ved det foreliggende Lovforslag, og derved opstaaer en særlig Klasse af trængende, som man ikke efter Fattiglovens § 63, 2det Stykke, kan blive i Stand til at hjælpe, maa jeg sige, at det har ikke gjort det hele af det ærede Medlem paapegede Forhold mere klart for mig. Det siges nemlig udtrykkelig i Loven, at Fattighjælps Virkninger skal bortfalde med Hensyn til Hjælp, der paa Grund af Sygdom udredes af det offentlige til Kur og Pleje af en her i Landet forsørgelsesberettiget trængende, der kan føre Bevis for, at han i de sidste 3 Aar ikke har opfyldt Helbreds-betingelserne for at opføres som nydende Medlem i en anerkendt Sygekasse. Da disse Betingelser for Adgang til at blive nydende Medlem i en anerkendt Sygekasse ikke paa noget Punkt i det foreliggende Lovforslag ændres, forstaar jeg ikke, at der ved dette Forslags Gennemførelse skulde kunne indtræde de Konsekvenser, som det ærede Medlem nu mente, at han burde pege paa.

Det ærede Medlem siger, at i 81 Tilfælde er der ganske vist ydet Invalidere til aandssvage, men, tilføjer det ærede Medlem, det er jo ikke godtgjort, at det ikke netop er rigtigt, at disse aandssvage har faaet Invalidere, det er slet ikke bevist, at de ikke burde have den. Det kan det ærede Medlem for saa vidt have Ret i. Men det er i hvert Fald godtgjort fra Aandssvagevæsenets Side, at Konsekvensen af, at visse aandssvage har opnaaet Invalidere, har været, at man fik Vanskelighed ved at faa dem ind under Aandssvageforsorgen, og at de, naar man fik dem ind under denne Forsorg, da havde Midler til Disposition, som de anvendte paa en for dem selv og deres Omgivelser meget uheldig Maade. Det er dermed dog bevist, at Tildelingen af Invalidere for adskillige af disse Personer har haft uheldige Følger og har virket vanskeliggørende

for det Arbejde, som udføres af Aandssvagevæsenet her i Landet. Det er det, der har givet Anledning til, at jeg kom ind paa Overvejelser af hele dette Spørgsmaal, Overvejelser, som sluttelig har ført til Udarbejdelse af det Forslag, vi her har til Behandling.

Efter at det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds har underkastet den Klarhed, som det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Veistrup) mente, der laa i hans Udtalelser, en fornyet Karakteristik, er der ingen som helst Anledning for mig til yderligere at beskæftige mig med dette ærede Medlem. Jeg skal indskrænke mig til at sige, at naar det ærede 2det Medlem for 4de Kreds hævder, at man fra Ministeriets Side har fortolket Loven paa en Maade, som ligger udenfor dens Forudsætninger, kan jeg paa ingen Maade lade denne Udtalelse blive staaende uimodsiget; den Fortolkning af Loven, som er gennemført i Ministeriet, er i fuld Overensstemmelse ikke blot med Lovens Bogstav, men ogsaa med dens Aand.

Steinke: Det, jeg vilde henlede Opmærksomheden paa med Hensyn til § 63, er, at medens der nu er en hel Række Personer, som vil faa Invalidere efter den gældende Ordning, vil der blive en hel Række Personer, som, hvis Ministerens Forslag gennemføres, ikke vil kunne faa de 800 Kr., men alene er henvist til den maaske utilstrækkelige Sygekassehjælp, de har sikret sig. Det er det, der foranlediger det Spørgsmaal, om man ikke paa en eller anden Maade maa hjælpe disse Mennesker; men det vilde jeg, hvis ikke Ministeren var blevet ved at diskutere det her, have draget nærmere frem i Udvalget.

Jeg maa protestere imod, at det fra Aandssvagevæsenets Side skulde være bevist, at man har haft Vanskeligheder ved at faa Invalidere ind under Forsorgen, eller at Aandssvageforsorgen overhovedet er vanskeliggjort. Jeg har ikke set noget Bevis derfor, heller ikke ved at gennemgaa de 81 Sager, i hvilke der overhovedet er udbetalt Invalidere; men, siger jeg, det kan naturligvis tænkes. Imidlertid tror jeg, at den højtærede Indenrigsminister er enig med mig i, at det er netop det, der fremtidig afbødes ved Reglerne i §§ 2—4, idet man der faar en fornuftig Ordning af Forsorgen, saaledes at det ikke af Hensyn til de faa Tilfælde, der maatte foreligge, er nødvendigt at ændre selve Grundlaget overfor Aandssvagevæsenets Kritik.

Til det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Veistrup) vil jeg gerne ligesom den